

Az a nap, amire szívesen emlékszem

Már két éve történt az az esemény, amire a legszívesebben emlékszem, egészen pontosan 2018. október 14-én.

Ezen a napon hoztuk haza hozzánk a kutyámat, Bendét, aki egy keverék kutya, chip nélkül találta az egyik rokonunk huszonyai birtokán.



Amikor apukámmal odaértünk, nagy örömmel fogadott bennünket, felugrált ránk. Nehezen tudtuk beterelni az autó csomagtartójába, ám a hazafelé vezető utat nyugodtan viselte.

Otthon, amint beengedtük a kertbe, első dolgaként körbeszaglászott mindent. Barátságosan viselkedett, játszott velünk, jóízűen megette az ételt, amitadtunk neki.

Nem tudtuk, hogy miként fog reagálni a nyakörvre és a pórázra, ezért először csak az udvarban próbáltuk meg sétáltatni. Ez elég viccesre sikerült, ugyanis túl nagy volt a nyakörv, így Bende ki tudta húzni belőle a fejét.

Ez a nap számomra egy nagyon szép emlék, és sosem fogom elfelejteni.

Tornyos Luca 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola